

[Hans Larsen-Ledet]

hvis denne bestemmelse for længst havde været gældende lov. Man kan vist godt sige, at god markedsføringsskik skulle kunne hindre den slags transaktioner, men praksis siger noget andet, og derfor er forslaget på sin plads.

Det er overordentlig betydningsfuldt, at kreditinstitutterne genskaber et tillidsforhold til det omgivende samfund. Vi hilser fra radikal side med tilfredshed, at der bliver tale om en skærpelse af indberetningspligten til Finanstilsynet, og vi kan i øvrigt anbefale forslaget.

Tove Videbæk (KRF):

Kristeligt Folkeparti kan tilslutte sig indholdet i dette forslag, der indfører en fornuftig begrænsning af bankers og sparekassers virksomhed.

Som vi ser det, er der to hovedformål med lovforslaget. Det første er at gennemføre et EF-rådsdirektiv om overvågning af og kontrol med kreditinstitutters store engagementer og dermed harmonisere banklovgivningen inden for EF. Med gennemførelsen af EF's indre marked blev kapitalmarkederne liberaliseret, og bankydelse skal nu kunne udbydes inden for EF. For at sikre en lige konkurrence mellem landene er det derfor vigtigt at harmonisere de krav, der stilles til bankerne.

Det andet hovedformål er forbud mod lånefinansiering, dvs. forbud mod at optage lån i et pengeinstitut til køb af kapitalindskud, f.eks. aktier, i det samme pengeinstitut.

Det er positivt, at den form for lånefinansiering nu forbydes. Visse pengeinstitutter i krise har medvirket til, at kunder har optaget lån hos dem og brugt lånet til at købe aktier eller obligationer i det samme pengeinstitut for; det bliver der hermed sat en stopper for.

Kristeligt Folkeparti kan anbefale forslaget til en velvillig og hurtig behandling i udvalget.

Industriministeren (Trøjborg):

Tak for de positive bemærkninger.

Over for fru Tove Videbæk vil jeg gerne kvittere for tilsagnet om en hurtig behandling i Folketinget.

Jeg tror for øvrigt, at både dette og det foregående lovforslag vil være tjent med at få en fornuftig, grundig, men også en saglig og hurtig behandling i folketingssalen.

Jeg skal kun knytte to enkelte korte kommentarer til det.

Vedrørende adgang til, at et pengeinstitut kan yde lån til kunders køb af supplerende kapital i dette pengeinstitut, vil jeg sige generelt, at jeg mener, at man kan betragte dette som lovgivers vink med en vognstang til den finansielle sektor om at få fastsat etiske regler, der er tilstrækkelig stærke til, at man undgår, at nogle falder i den forkerte grøft og rådgiver på en sådan måde, som vi desværre har set eksempler på.

Til spørgsmålet om overgangsperioden – især rejst af hr. Rahbæk Møller – vil jeg sige, at det er korrekt, at der selvfølgelig er indbygget en lempelig overgangsperiode i forslaget, men man må vel også være fair og sige, at man i praksis kunne tænke sig eksempler, hvor to tredjedele af en bestyrelse har accepteret enkeltengagementer på op til 50 pct., og i de tilfælde skal vi nu ned på en engagementsgrænse på 25 pct. i år 2001.

Set i det lys synes jeg, det er fornuftigt, at vi giver den finansielle sektor tid til at tilpasse sig den udvikling, som under alle forhold i år 2001 vil begrænse størrelsen af et pengeinstituts enkeltengagement.

(Kort bemærkning).

Pia Larsen (V):

Jeg er lidt i tvivl om, hvorvidt jeg misforstod industriministeren, da ministeren for et øjeblik siden sagde, at der var tale om at give et vink med en vognstang til pengeinstitutsektoren.

Skal det forestås sådan, at hvis sektoren selv foretager en gevaldig – kan man godt sige – opstramning af de etiske regler, bortfalder dette lovforslag?

Industriministeren (Trøjborg):

Jeg tror, at vi ville være kede af, hvis lovforslaget bortfaldt. Vi ville i hvert fald få en skrivelse fra EF-Kommissionen om, at vi ikke overholdt implementeringen af et EF-direktiv. Dernæst ville den finansielle sektor formentlig også blive meget bedrøvet over det, fordi der er lagt op til nogle ganske fornuftige overgangsregler med hensyn til enkeltengagementsgrænsen.

Jeg tror nu, det er meget fornuftigt, at Folketinget ikke er formynderisk, men ser på de etiske spilleregler, som långiver, pengeinstituttet, skal overholde, og at Folketinget markerer en grænse: Hertil og ikke længere!